

El rossinyol

TOMÀS GARCÉS

Canta, canta, rossinyol,
fes ben curta la volada.
Branca fina de llorer
et serà vall i cabana.
Canta, rossinyol,
ocell,
que l'estrella és alta.

Ai, que és alta, rossinyol,
l'estrella de plata!
L'han encesa tants de vents
i ha fugit de tantes albes!
Canta, rossinyol,
ocell,
que l'estrella és alta.

Qui seguí son pas esquiu?
Qui la fon, quan la rosada
posa llàgrimes d'infant
a les flors més amagades?
Canta, rossinyol,
ocell,
que l'estrella és alta.

L'alba clara fon l'estel,
i trenquen sos dits de fada,
pels camins, el fil d'argent
que paraven les aranyes.
Canta, rossinyol,
ocell,
que l'estrella és alta.

GARCÉS, Tomàs (1927): *El somni*. Barcelona: Les Edicions d'Art.